

عنوان مقاله:

رابطه چند جانبه بین محیط زیست معماری، فرهنگ و آموزش

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری، عمران و محیط زیست شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

فریدون یزدانی - استادیار دانشگاه پیام نور نهاوند

لادن طلائی - دانشجوی ارشد علوم تربیتی دانشگاه آزاد ملایر

خلاصه مقاله:

انسان و محیط زیست همواره تأثیری متقابل بر یکدیگر داشته اند در گذشته های دور این انسان بود که بیشتر تحت تأثیر محیط زیست قرار می گرفت اما امروزه این انسان است که بر محیط زیست اثر می گذارد و حتی اگر اثری از آن بپذیرد، در واقع اغلب بازخورد آن اثری است که خود ایجاد کرده بود این تأثیرگذاری فارغ از جنبه های زیستی از زاویه آثار فرهنگی، اخلاقی و رفتاری هم قابل بررسی است. گرچه پیشرفت تکنولوژی و جوامع در فرهنگ و نوع نگرش افراد در زندگی تأثیر بسزایی دارد ولی طبیعت و سرشت انسان همیشه به دنبال آرامش محیطی و طبیعت بکر و سبز است فضای سبز و به ویژه رنگ سبز با تغییرات فصلی آن دارای اثرات روانی بسیار موثر است ارتباط با طبیعت موجب کاهش فشار عصبی و بهبود سلامت روحی و جسمی دانش آموزان و مربیان می شود از آنجایی که ویژگی ها و منشن سل جوان هر جامعه نتیجه نگرش و نوع زندگی نسل پیش به حساب می آید بنابراین تأثیر ناشی از محیط زیست و فرهنگ و نوع زندگی افراد و عملکرد آنها پایه ای برای دوره و نسل بعدی و فرزندان آن جامعه می باشد ارتباط کودکان و طبیعت در دنیای امروز قطع شده و لازم است این ارتباط دوباره برقرار شود تغییر در نوع زندگی و پیشرفت تکنولوژی در شهر ها به خصوص شهر های بزرگ زندگی کودکان را تغییر داده است کودکان از تجربه های روزانه در دنیای طبیعی جدا شده اند بنابراین ما برای به وجود آوردن یک آرامش نسبی در آیندگان خود ارتباط بین کودک و طبیعت را بیشتر می کنیم و نگهداری طبیعت و طراوت محیط را وظیفه خود بدانیم.

کلمات کلیدی:

محیط زیست، معماری، آموزش و پرورش، فضای سبز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/269966>

